

prima instanță: Z. Aramă
instanța de apel: N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

nr. 2ra-607/17

ÎNCHEIERE

05 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia-Gaz”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia-Gaz” împotriva lui Veaceslav Molișteanu cu privire la încasarea prejudiciului cauzat de către salariat

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Veaceslav Molișteanu, modificată hotărârea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de judecată proporțional părții respinse din pretenții și majorată această sumă

constată:

La 11 octombrie 2013, SRL „Cimișlia-Gaz” a depus cerere de chemare de chemare în judecată împotriva lui Veaceslav Molișteanu cu privire la încasarea prejudiciului cauzat de către salariat.

În motivarea acțiunii a invocat că începând cu 13 ianuarie 2009, Veaceslav Molișteanu a activat la SRL „Cimișlia-Gaz”, iar la 14 ianuarie 2011 prin ordinul întreprinderii a fost numit în calitate de director al filialei SRL „Leova -Gaz”.

Prin actul de predare-primire din 28 decembrie 2011, automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare CM AK 698 a fost transmis pentru utilizare în scop de serviciu lui Veaceslav Molișteanu.

Conform actului de predare-primire respectiv, automobilul a parcurs 100 km.

Afirmă că prin ordinul nr. 28 din 10 februarie 2012 cu privire la repartizarea unităților de transport, automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare CM AK 698 a fost întărit după directorul filialei SRL „Leova-Gaz”, cu locul de parcare, or. Leova str. Kogălniceanu, 9.

Susține că conform pct. 3 al ordinului sus menționat a fost stabilită limita anuală de parcurs pentru directorii filialei de 17 mii km, cu mențiunea că se interzice exploatarea transportului de serviciu în scopuri personale. Lunar, persoanele responsabile de exploatarea transportului de serviciu urmau să prezinte în secția

tehnică de producere a întreprinderii informație cu privire la respectarea limitelor de parcurs a unităților de transport pentru luna precedentă.

În conformitate cu dările de seamă prezentate pe mijloacele de transport repartizate filialei SRL „Cimișlia -Gaz”, pentru anul 2012 și luna ianuarie a anului 2013, limita de parcurs stabilită pentru automobilul de model „Dacia Duster” a fost respectată.

Ulterior, conform dărilor de seamă prezentate și foile de parcurs întocmite de către Veaceslav Molișteanu, până la data de 12 februarie 2013 automobilul a parcurs distanța de 22447 km.

Relatează că la data de 13 februarie 2013, de către SA „DAAC Hermes” a fost efectuată deservirea tehnică a automobilului și potrivit actului lucrărilor îndeplinite din 13 februarie 2013, la data efectuării deservirii tehnice pe spidometrul automobilului era înregistrat parcursul de 29800 km. Veaceslav Molișteanu a semnat actul lucrărilor de deservire tehnică la data de 13 februarie 2013, confirmând distanța parcursă înregistrată pe spidometrul automobilului.

Astfel, s-a constatat că kilometrajul parcurs de facto de către automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare CM AK 698 depășește cu 7253 km kilometrajul indicat de către Veaceslav Molișteanu în foile de parcurs și dările de seamă cu privire la distanța parcursă de acest automobil.

Subliniază că prin ordinul directorului SRL „Cimișlia-Gaz” nr. 30 din 09 aprilie 2013 a fost dispusă efectuarea anchetei de serviciu în cadrul careia s-a stabilit că în urma depășirii de către Veaceslav Molișteanu a limitei kilometrajului stabilit cu 7253 km peste limita stabilită, întreprinderii i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 15259 lei. Prejudiciul material fiind compus din lucrările de deservire telurică pentru distanța de 7253 km - 833 lei și uzura automobilului în sumă de 14426 lei.

Indică că prin scrisoarea nr. 812 din 22 iulie 2013 lui Veaceslav Molișteanu i s-a explicat dreptul de a lua cunoștință cu materialele acumulate în cadrul anchetei de serviciu și i s-a propus să recupereze benevol prejudiciul cauzat angajatorului, însă cerința înaintată nu a fost satisfăcută.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 337, 338 alin. (1) lit. (c), 342, 344 alin. (2) și (4) Codul muncii, art. 85 alin. (1) lit. (a), 166-167CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Veaceslav Molișteanu în folosul SRL “Cimișlia-Gaz” suma de 15259 lei întru repararea prejudiciului cauzat angajatului.

Prin hotărârea Judecătorei Cimișlia din 08 aprilie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat de la Veaceslav Molișteanu în folosul SRL “Cimișlia-Gaz” în contul recuperării pagubei materiale 9029,01 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

A fost încasat de la Veaceslav Molișteanu taxa de stat în bugetul statului 270,87 lei.

A fost încasat de la SRL „Cimișlia-Gaz” în folosul lui Veaceslav Molișteanu cheltuielile de judecată proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului în mărime de 1640 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, a fost admis apelul declarat de Veaceslav Molișteanu, modificată hotărârea primei instanțe în partea

încasării de la SRL „Cimișlia-Gaz” în folosul lui Veaceslav Molișteanu cheltuielile de judecată proporțional părții respinse din pretențiile SRL „Cimișlia-Gaz” în mărime de 1640 lei cu majorarea acestei sume până la 3070,42 lei.

A fost menținută hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 08 aprilie 2016, prin care a fost admisă parțial cererea și s-a încasat de la Veaceslav Molișteanu în folosul SRL „Cimișlia-Gaz” în contul recuperării pagubei materiale în mărime de 9029,01 lei, a fost încasat de la Veaceslav Molișteanu taxa de stat în bugetul statului în mărime de 270,87 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

La 26 ianuarie 2017, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Cimișlia-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală.

Obiectează că instanța de apel la adoptarea deciziei a încălcat în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 CPC.

Remarcă că în lipsa unor probe certe, veridice și pertinente instanța de apel a constatat suportarea de către intimatul Veaceslav Molișteanu a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei contabile în sumă de 3520 lei și a modificat neîntemeiat hotărârea primei instanțe, majorând suma cheltuielilor de judecată încasate de la SRL „Cimișlia-gaz” proporțional părții respinse din pretenții de la 1640 lei până la 3070,42 lei.

Afirmă că în conformitate cu înștiințarea nr. 2785 din 08 iunie 2015 CNEJ solicită intimatului Veaceslav Molișteanu achitarea taxei pentru serviciile de efectuare a expertizei în sumă de 3520 lei, în opinia sa înștiințarea nu este un act care probează îndeplinirea de către intimat a cerințelor indicate în aceasta și suportarea de către acesta a cheltuielilor pentru efectuarea expertizei.

În context, consideră că instanța de apel a dat o apreciere arbitrală a probelor.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 12 decembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 36 vol. II).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Cimișlia-Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Cimișlia-Gaz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Cimișlia-Gaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cimișlia-Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță